

(১) ত্বেকতৰ দৈনন্দিন
ব্যৱহাৰ বিধি

(২) ^{ৱা}উত্তৰ দিয়া বিধি

(৩) কাম কাম

Title of Mss. *Vyalu kani*

Language : *As*

No. of Folios:

Materials : *pp*

Conservation: Preventive/Curative

Performed by KKHL, MCC: GU

National Mission for manuscripts,

New Delhi,

Date : *29/10/06* ১৭

ॐ श्रीगणेशाय नमः॥ महानुक्ता गणेश कालो मासि देवे (ॐ)
दुर्ममने २० ज्येष्ठ शुक्लमे शुक्लदेव आपुनै शक्य काल सजे
मासा तेषां नाह । आपुनै गले कनि सजे निनिव इथाय
उत्साहिके कृपाकार कवनागे । एतेनून शुक्लमे शुक्ल
देवे, कुरुत मुनां मासि व शक्याते, बुद्धिवा समेदागे
वाग्निवा अह ॥ जिमान आवनाथा पाह तेषां कि तेषां कि नकि

ৱে জেই আনেও নেলা সোবিষ তায় গাই ॥ চারি ধাম চ্যু ধাম
আর ধাম কাচে । বিচার করিমেত ~~নে~~ ও লবে আছে ॥
হে মুখ দেব বুজাই কওক ॥ পূনা কও উাম খাম দেব দামো
দধ দেউ গো পাচু এই চারি জনে সী মহাভাগবত সীতামুখান
ভাষুত সীতি স্মৃতি স্মৃতি মন্থনে করি লেবনু ~~নবিন~~
নবানত দ্বুত মাঠ বাহিৰ কাৰ দিয়া গেচে, পানি জিকবে মাণে খা

নেও বিষ নেপাগে ॥ আৰু নৰ কায়া এৰি গাবন্য-ছোষাতে তুমি থাকিবা
আমি কিওঁ গতে থাকিম ভাগবতৰ নান্দী শ্লোকতে দেবদামোদৰ থাকিব
গীতাৰ অনব শ্লোকতে দেব গোপাল থাকিব । ফকৰা এটিকও তাত
বুজিবা । গাইপাই দোখিছো মকত নগত নাই আপোন মাও । জুগত
জুৰি মুক দেব আচ কত দি আহি না পাও ॥ আগে উঠি গোৱে নামিবা -
অময়া মুখ হাত তে নাভিবা ॥ পৰু ব্ৰহ্ম বিধু দিয়া বুজিবা মক বিষ্ণোৱ

অয়ম্ভু প্রাতীমা ওনমী উঠিব তার পূর্বেই আমার প্রকামিত ধর্ম
বুজিব নোয়ারি ইচ্ছামতে কাঁবিব গ্রাম ধাম অত্র বিনাকৃত বিবোধি হবনে
ধাৰিবে বেদ শাস্ত্র বিম্বপাৰিকা প্রায়ে এৰি আৰি হব ২ চাৰি আৰি হুয়ে আৰি
যোগ্য হ ৩ ও স্থা তু য়ে চুয়াপ্ৰাত খা হব হাৰাখয়া নবক ক দাঁই ২ এনে
কুয়া বিলাক ধম্মা বি কারি হব লে ধাৰিবি ২ এৰা ধবা মবা জব্বা পাৰা কবা মোৰা নবা
হুবা মুবা নেৰা এই বাৰোটি বুজেই । অশ্রদায়ে উদানে মেই ২ আগে গোবে

আচে জত । জিব উদ্ধাৰ হই তাত ॥ অহনিয় ও ফোন্দাই মুখ । তিনিজো
হাচাউল দিনো জোমা ॥ ধমা অএ বিলাকত মাশ্র মত এবিব প্রায়ে মুখ
হুব তথানি গুব বুলি মনে পাতি ও বিনু দেখাই অঞ্জানি মনুশ্যে নেজা
নি গুব বুলি মান্য কবিছে ॥ আমাৰ ধুমত নাম মাএ থাকিব ধমাৰ মাশ্র
ন ধমা পাৰিমা এবিব ধনজন বিত্তি থাকিলেই মনু গোআই বুলি
মান্য কবিব ধমা মাশ্র মাতে উইউগ ধনে জনে অস্পাতি মান সেহু জন

দ্ব্যমিত্ত বুলিছ্যানিউনেডহানে জিমহুস্তব কনুত বাবেও কনু
ভাগবতম্বাকে গীতা ভাগবত পুৰান ভাষত বেদ বেদাদি ম্বাকে
দ্ব্যমিত্ত বুলিছ্যানি বা ষ্ঠমহুগানি হব কুর্ঘাত্ত কাল বেদম্বাকে ম্বেচ্ছানি
ম্বাহুঃ দিনে নুনং ওবেদু ম্বেচ্ছাং লোকাস্তু ম্বেচ্ছাং মনঃ উল্লেখ উপাডু মনত
কষে বাহু চাষিক বা কাষ চা হুতা কষে বাহু । বহু হু বা লে কিলো তু দ্ভু
ম্বাকে চ্চোনি উইয়ে মুত ॥ গ্রহে ম্বেচ্ছা বা ডা ম্বাকে তু মনু নব আর্ধন

১
২
৩
৪
৫
৬
৭
৮
৯
১০
১১
১২
১৩
১৪
১৫
১৬
১৭
১৮
১৯
২০
২১
২২
২৩
২৪
২৫
২৬
২৭
২৮
২৯
৩০
৩১
৩২
৩৩
৩৪
৩৫
৩৬
৩৭
৩৮
৩৯
৪০
৪১
৪২
৪৩
৪৪
৪৫
৪৬
৪৭
৪৮
৪৯
৫০
৫১
৫২
৫৩
৫৪
৫৫
৫৬
৫৭
৫৮
৫৯
৬০
৬১
৬২
৬৩
৬৪
৬৫
৬৬
৬৭
৬৮
৬৯
৭০
৭১
৭২
৭৩
৭৪
৭৫
৭৬
৭৭
৭৮
৭৯
৮০
৮১
৮২
৮৩
৮৪
৮৫
৮৬
৮৭
৮৮
৮৯
৯০
৯১
৯২
৯৩
৯৪
৯৫
৯৬
৯৭
৯৮
৯৯
১০০

মানব্যাধিদলে জ্বরে দু মাসে ততো মানবল শরীরে আকিরেও নহু ডাক্ত
মাঝে দোম্বিবেলো মানব ডাক্তরে য়ে ডাক্ত আলসে চোয়া ডাক্তরে
৫ জ্বলকাল । আমনী সন্তোমী সবার কৈ ডাক্তর । জামাক পল্লার
পল্লার নোয়া বেজেই মিচাতে সার্ব্বু মিতামান ফুরে কই এচিউমমা
দুকনু বুজিবা মিসল জ্বল তমাত ডাক্তর মুলকা য় ফুরে চি ডাক্তর ফল
চি শু দোম্বিবেলো ডাক্তর যমে জ্বলো মাত সার্ব্বনাহু ফল ফুল কতো নেলে

कार्यतयादे चापि तु वदनात् । एतेनैकैकोनेतु मातनकवे । इति
दुलङ्गानिमाक एतदुत्तरान्ने ज्ञानमाश्रित आभोदकवे ।
ग्रहमाते वदु द्दमजूनभकात भातु नभमाके वदु द्दमजुत नार्थात
भातुभाके धूम मालुतवडेनमाकलो धूमतु ग्रहकभानकवा २
~~सुसुनसु नवकना प्रवि विवन्ने सिद्धान्तकववेन वां० योतु अर्थेन नृमीन~~
धमको मातेनमावने कृष्णानाम् धूमनिता अद्वावेनैव प्रहृष्टं प्रहं न्ना (असात्तु)

मान वन्ने अस्तुक ॥

কুনকুমার্যবে কুমার্যবে প্রস্তুতাবস্থাকাকবোলে বিবস্তুকাকবোলে
 বস্তুকাকবোলে সঙ্কবেকনুসুনা মার্যব বাধিবাক কুবস্তম্যায় স্যাম্যমত
 ভক্তি কবোলে সাদাচার বাল্মিচি তেলেকভারে হুম্বক কুম্বক কুম্বানিচি
 আশোন, প্রব, মান, অসম্মান জানে দেহু তাক অবিবস্তুক ৩৩ ৬স্তুবুলিবা
 জগতগোষ্ঠী হুম্বন এক কুম্ব দেববুলি মুজিচে ভগবচে সুনাম কবিলে দোষান্ত
 জগতমাতে সবাক হুম্ব ২ ৬স্তুবুলি ভাজিচে অলবেয়া স্যাম্য চোষ হুম্বা

दुःखं सुखं दुःखं अवाकं समानकं सहाने ह्यतिनिन्द्या प्रथमं आववुद्धि
विधिं विद्वेषं सुखे अहंजनकं विषयं उक्तं बाले ज्ञानिना तेषुके एक
प्रधान्या उक्तं कृष्णकं माथं गणेशं एतके एकं आव विज्ञाने आविष
आसनं नाम ज्ञोयाथ उक्तं नृजुके अमाथं सुप्रतिना विज्ञानाद्यावा तौ
मालके उद्यावा अजहंलेको आह्यादिजे विषयं नहं प्राने आह्य
कार्यं आह्यानु आवे हलिवा आविषयं उक्तं सकले आह्यं अत एव ताक

শাস্ত্রবোলা জাহ্নু আমায় একমনিয়া জিম্বকল একত আমাতো মালক
সকলো দেবতা কইন্থা বুলি মুজিয়া ভাবিয়া বেলেক প্রাব নকাষিয়া কাষি
উদ্ধাৰ নামার এটি উপমা কহু বজিয়া মাতিয়ে মলা, কে. কলহ, চে-
কাল বানমনা দুলাবি নাদিয়া জকো মালি জালবলুয়া চাকি বিলেত
নামক পাইতে তমাপি একমাটি মেহু মতে জোবিন্দে দেবি দেবতা
নামক মর্ষি অংগাৰ চলাহুত মং আমায় জ্ঞান মাকে মানে জন্ম ময়ন

এখনুও আৰু তোমালোকে বাৰ্ষিক আৰ্হিন হৈ কৰ্ম আৰু বিবাহ হোম
তিৰ্থ দেবতা পূজা প্ৰত্যকৰ্ম সিতলা নিচে নোমক জত কৰ্ম আৰু
ইশ্বৰত চিহ্নি কৰিবা এজন একতে তিন নাম স্মাৰ্ প্ৰম্মম্ভেও কৰ্ত
বোলে তাৰ স্মাৰ্ বকত তাৰ স্মাৰ্ সিক্ত ওকত স্মাৰ্ স্মাৰ্ মতে চলে
স্মাকোতে বৰ্ধা চৰনৰ প্ৰকাস্ত স্মোম্মালে বকত বোলে জোতয়া
স্মাকোনাতে ব্ৰহ্ম জ্ঞান হৈলে সিক্ত বোলে ওশু স্মাৰ্ স্মাৰ্ স্মাৰ্

নিবিববেষ্যেব পদোবিশ্রবকৰে নিজেবুস্মহলে কালমায়াইনোচোয়ে
এতেকেতোমালকে প্রসম্মেইশ্বৰভাৰে কাশ্মৰমতে অশ্বকগৰবা
বেষ্যেব জ্ঞানহলে অশ্বদেহে জাহ তেতিয়া জিবজুচি নিবহু বিৰঙ
ভকতে দেউ দেৱি বেলেগ কাৰন ভেদে ইশ্বৰ কৃষ্ণে কাশ্মৰমতাবৰ
মনে দেউ দেৱি কৃষ্ণৰ চিন্তাতে অজ্ঞানহে বশেক বুলি জ্ঞান জ্ঞান
বেষ্যেবে এক কৃষ্ণদেৱ বুলি সবাকৈ ভাজে । মাৰ্ঘবতুমিজে শূৰ্বিনা-

আতিজ্ঞানেনকশুব্রাহ্মণা অস্মৌ ডিম্বা মাচ নিাদমাচবাহ উস্মাজ
কোনমাচফলবর্ষিমেষে । অককোয়া শোনমাষে তেতিয়া দেও মাষি নবে
উলুমাচ উলাফল বেদেনাষ চাষফালনা মেচেসামদেকা আছিল
কোনকমল । আনেগোবেজনেজেরু । হুধাবঅর্মপাবমেই য় অইকমাঅামাষ
একমাষনিয়া প্রকতশকমা পালিতশকবা অামাষ ষষ্ঠ ষড়্জিলোকতনকবা
অসুনা কেবলম নিসুনা অসুমা প্রকতশকবা বিস্তুদিলে নিস্কোহু

সেই বাসে বোধে ১ উদ্যান জেন কনি মাষি মষে চকু ফুটি ২ দশম কীর্তন ঘোষণা
বদ্বাবলি এই চাষটি মাঙ্গু এক পঞ্চম ব্রহ্ম শ্রী কৃষ্ণ অস্ত্রি আরাধনা কেচে
তাকে আনন্দিত করিবা মোকবো দেহা বা (খাদিকোনো উক্তই মষক, মা-
ক্ষাত মুক্তি দেবলে বাঞ্চকরে তেনহলে চৌষাষি কল্যে মত তুমি
চৌষাষি তন্ত্র বিধি চাই অজিলে আরাধনা হলে ক্ষাঞ্চাত কমে ব্রহ্ম জানা
তনক দেহা নাহি এই হেতুকে ক্ষাত তন্ত্র মঞ্চ বাস তন্ত্র মধা সৰল প্রজ্ঞা

ଓଡ଼ିଆ ମାତ୍ର ୧ ଭାଗ/୧୦ ଭାଗ
ନିଧି ନାମ - ଚନ୍ଦ୍ର ନାମ
୧୪ ମାତ୍ର ୧୪ ମାତ୍ର ୮, ୨୦
ମାତ୍ର ହେଉଛି/୧୮ ୧୫ x
୮ ୫ x / ଓଡ଼ିଆ ମାତ୍ର

Chidananda Goswami

KKHL. MRC Catalogue

ଓଡ଼ିଆ ମାତ୍ର ନାମ
ନାମ
ନାମ

क्या मासमे यदाहिले जवमेकत्रु दक्षिणे मध्ये विषमा कृत्रा यकुमं मातायात्रा विप्रत्युक्तं कान्
महात्मा कांठ पाथेसिं आत्तुदक्षिणे संश्राप्य १ कर्थादनामास्येनमः ३ जतिम
सिं येजे ॥ नमोऽहोवायामितेषामहातेजसोऽहोऽहो लोपविद्यतिष्ठु जतिमन्देसिं सन्भुसि
स्य चितिपिङ्गलहनहन दहदह मः मः सवः उपायनमः ३ जतिमन्दे कान्दिति प्रज्याल्य अष्टदिशु अष्ट कुमा
मिमेत ॥ उः सतो दृष्टा थामादयेः कुमायाप्रनं स्येऽपः चावे सन्भुजे नमोऽर्चनं जहोपवेमतां जतिमन्दे

8
বাততম্বাহা জাতি শ্রুত বাহুনে ॥ আশ্ববাসো পিতা বালক আচাৰ্য জন্মোদনে নমো কৃষ্ণ কৃষ্ণ শুকুকৃষ্ণ কৃষ্ণ
ষো বাল বন্ধন শ্রেণে শ্রেণে চক্ৰক সৃজন মনোশু শিবাবান শোভা অক্ষ কৃষ্ণ জাতি বাষ্পয় শ্রুচং ॥ হোতা তন্মাল্য
মন্ত্রস্থানে শ্রু কৃষ্ণ শ্রু শ্রু শ্রু মিতি লোলাটে জন্মদগ্নোত্র শ্রু মিতি কণ্ঠে উহ দেবানাং বায়ুঃ হৃদি
উত্তমোশ্রু বায়ুঃ বাহু মূলয়ো জাতি জাতকাম ॥ নিষ্কাম যথা তিল কুম্ভাদায় ॥ নমোহ্যথোদি

दुःखग्रहेऽथोऽथाहा जातुर्था उच्चैर्देवेतोऽथाहा जातुर्था उच्चैर्देवेतोऽथाहा जातुर्था
दुःखा बालकन्यामितामिषेहृष्टदधानेन नमोऽथाहा जातुर्था उच्चैर्देवेतोऽथाहा जातुर्था
पुद्गलामि जातिमंत्रं वाक्यं च ॥ इति एकवाक्यं च ॥ आथ नोऽथाहा जातुर्था उच्चैर्देवेतोऽथाहा जातुर्था
जातकन्या अथवाऽथाहा जातुर्था उच्चैर्देवेतोऽथाहा जातुर्था उच्चैर्देवेतोऽथाहा जातुर्था

6

লোকনামং স্যচ্চ সূত্রং জগৎসুখং দীপ্য জিবি বুদ্ধনামসুখং স্বকামাশ্চ দেবপুত্র
 জিতি নিষ্কামন ॥ স্মকল্পবেধ ॥ আশোহিষ্ঠামন্তেন অর্থাশাশ্রিতিকুর্মাং পিতা সূতেন ত্রিবে
 ন কল্পদ্রয়ং লোমায়ো লৌহ সূচি মাদায় গমোমুচিগ্নে বিধোয়েনমঃ গমোমর্থে মর্দিষায়নমঃ সুন
 বহনেনম জিতি স্ম সূত্রং জো বাহন কল্পবেধ কষোমি বুদ্ধস্ব ব্রতো পিতা তেদগ্নে জিতি কল্পবেধ

सन्तु गोपामुक्तुयतिनवबालमृत्संभावादिदुःखनिवामनया निरुगमनकर्ममोमकवनात्मेत्थामहं हृने
हृत्तोत्तमि ॥ उतोहोताश्रमं हृत्तिया उप्रजापतयेत्थाह उजान्द्रायथाह उद्वसयेत्थाह उकोमाय
थाह उदिननामायथाह उतिमत्तेदुमथा पुनेह उतोशुमद्विले माता बालकं वेगादेहृत्था वदिमानिय
वागुक्तुद्विजुलमिवात्थमे उजुनोपंवि संशुत्थाथ शुथमुदीत्थेदनेन पिता नमोनमत्तेत्थमिले

উপান্নান্নে মামি য়ে স্বাহা জিদু প্রানায় উদ্ভাষনা গীক্কা ন্যমিব স্বাহা জিদু মদানয়ে উচ্চু স্বাক মা ন্যমীয় স্বাহা জিদু

৬ উচ্চু স্বা উচ্চোথেন যম্মোশীয় স্বাহা জিদু শ্রোথায় ॥ চক্ৰ মানয় নমো প্রানায় স্বাহা মধু গৃহ্নামি নমো প্রানায়

স্বাহা মধু নিবধ্ণামি নমো প্রানায় স্বাহা মধু শ্রোতামি । নমো নমো নমো তিনিমুখে দৃশ্বা স্কিধা দৃশ্বা স্কো

দৃশ্বা স্কো উতে দ্যমি স্ত্রী দৃশ্বা উচ্চু স্বা । গায়ত্রী স্বান্ন শ্রোত্রে দ মেধনং দৃশ্বা ত্বনেত উপান্নায় স্বাহা

স্বস্ত্যস্তন্যাস্তন ॥ পিতাপ্রাতঃস্বাস্থ্য গণেশাদিশিখণ্ডদেবতা নবগ্রহ দিকশালাদিনকামুজ ॥ অক্ষয়
বয়ুগুণ সবস্বকফলসংট নমোবাষা হামিয়ারে জতি উমিমন্ড নমোবাষুদেবয় জতি মন্ডে অংট স্ত্রাম্য নমোনাষায়ন
বকনায়নমঃ জতি বাষিনা পুষয়ে নমোফলকমিনে জতি ফলদৃষ্টি বাসকদায়নমঃ জতি বসুদান ॥
জতি অংট স্থান ॥ হোতা শত্বং সৃষ্টিয়া অজাম্যতয়ে স্বাহ জন্দায় স্বাহ অস্ময়ে স্বাহ সোমায় স্বাহ

অন্যত্র

उत्तमो प्रकृतो मोक्ष साजलं गृह्णित्वा नमो अक्षयिकाय नमः ४ विद्या दद्यात् उन्मो उत्तमो होता गायत्रा अक्षयानुने
सात्वेन यं जति अन्नप्राशनं ॥ अन्नं दुडाकषणं यं होता जलं अक्षयमादाय नमो अक्षयिकदाय अक्षयिक
लकं अक्षयिकदुडाकषणं जलं दीयायुः निमित्तकं वैश्वदेवोऽहोमं उत विषेण मन्त्रेण अक्षयानुति कश्चिच्छामि उत्तमो अक्षय
गृह्णित्वा उत नमो विष्णुये प्राणं जति मन्त्रे दद्यात् अक्षयिकदद्यात् ॥ नमो नन्दाय धामो ममहा माये अक्षयिक मये वा शिव

ওন্দমানায়স্বাহা ওবানায়স্বাহা ওউদনায়স্বাহা ওসমানায়স্বাহা ওতি চক্ৰেহোমথেক্রা চক্ৰম্ভূমন্নমিতামা
দায় উদ্র দূর্যস্বাহা মুখমুখে জলদ্বােনন নমোঅশ্বতোষশ্বমখী ওতিমথোজলেনমুখম্ভূমদ্বাহা ॥
নমোজনাদনশ্রিয়তা ওতি মুখা এষদ্বাজমাংসাহিত্যুৎপাঙ্ক পন্ন মুখ মুখে শ্রাব্যনেন নমোমানস্বহুত্ত নমোঅমা
নস্বহুত্ত স্বমানস্বহুত্ত উদানস্বহুত্ত হ্যানস্বহুত্ত ওতি শ্রাব্য মুখমুখ্যালন দুর্কর্কি তাশুলোদি ওম্ববৎ

যঃ স্ববেদপুত্রিকাক্রমস্বাভ্যাথাত্বেশুচি জাতিমন্তেবাবথয় ক্রমেনশান্তি কুয়া
ততোমোড়নামতিঃ স্তিমিত্ত উত্তরীয় বালককথ্যকন্তে হাবর দম্বা নামযমা
নমো হুবেদুধ হুবেদুধ হুবেদুধ হুবেদুধ । হুবেদাম হুবেদাম হুবেদাম হুবেদাম
জাতিমন্তেন পিতাউত্তরীয় দম্বা বালককথ্যকন্তে বাবথয়া শচুত ॥ ততো হোতা

गोविन्द कर्णयो नमो वासुदेव नामिकायां नमो जनार्दन कण्ठे नमो मधुनाथ
हृदये नमो माधुसूदनि वासुदये नमो गोपालाय नाथि नमो शशि जासुदये
नमो श्यामाय श्यामये नमो उग्रवते वासुदेवाय वक्रवक्र नमो श्रेष्ठे शक्ति-श्यामः
उग्रो ह्येता मूर्त्तिप्रति दधानेन नमो श्यामेश्वर उग्रप्रथिते जगदेतद

সজল বায়ন দ্বয়ঃ

নিমিত্তক ভ্রমকন ভ্রমকামিত্রয়ে মমুক গোথমমুক দামোইর্ভিত্ত

গোজামহ বায়ন দ্বয়ঃ জগুজ্জ ৭ ষিত্ত বালকম্বা দ্বাদশ নামাতিষ্ট জপে

যমা নমো কেমাবায় ষিষে নমো নাষায়ন মুমে নমো মাধব নেথয়ো নমো

भुक भक्ते भुवाक्यान्तुत्मा अमुक गोपक्य भुक दामक्य मम अथक्य संक्रावकम

प्रति फार्म होम दक्षिणा र्धद दक्षिणा स अन्नवत्त विमतिमाद स क्रया दक्षिणा

कुम्भो द्विजायो भुक् गोपक्या भुक् नामो हं ईश्वर जे ॥ पुनवत्त अमा लोत्त

दशम

चोचं मया ह्येतेन दृष्ट्या जातिप्रसांगतिः ॥ वरिष्ठा जायाते च उक्ता ह्येते
दाक्षिणोत्तरात्प्रसांगं प्रिया जलतिलमादाय मूर्ध्नोमादिप्रतिष्ठा नमोविशेषा
नमोद्य नमोविदि नमो मूर्ध्नो गद्यो मुकमाक्षि अमुकबाधश्चित्ते तां कवे क्

मन्त्राददे जातिदासिनोत्तमार्थे श्रीश्रीमान् गोजयेंद्र आदोदकं पिब्या
३४/ मन्त्रमेवादाजं जातिपादजातम्याउसिग्रहनविषिमान्मूर्त्तः ॥ ० ॥ धाडानि
मन्त्रा ग्राह्ये मन्त्रबासावे । दिनमन्त्रे च देवैकैक्य कामाप्ते विषिनिष्ठयः ३४

କାନ୍ଧା ବାହୁ/ଭୁଲ୍ୟାପାତା

୧-୨ ପୃଷ୍ଠା ୩୪ ପାଠା ୧,
୨୦ ଏକାମିତୀ ୧, ୬, ୭୪,
୩୪ ପାଠା-୧୨୩୪୫୬
୧୨୩୪ ୧୫୪୫ ୧୬/୪୫

କାନ୍ଧା
Chidananda Goswami
KKHL MRC Catalogue

कामनामे शोभः आरुक् कविनाः अथमे श्रीमद्वेदम
श्रुतशोभम श्रुतानन्ददामोदर इत्येवमिति आदि म

विन्दुजगदीश्वर नावायन श्रीविष्णु अलुयामि उग्रहन उग्रशाम
गि कवचनामरुवि मोरु अत्र अइ कवा जिमते उडि हुनर कथा निरुक्ति
ने समष्टे शक्तिरु निध शक्तिरु अलुत षादिहाजा र दस्यु अत्रिया आदिना
मते हादिहाजा र दस्यु अत्रिया आदिना आदिना
श्रीविष्णु उग्रहन मठाश्रु अत्रिया अत्रिया अत्रिया अत्रिया अत्रिया
श्रीविष्णु उग्रहन मठाश्रु अत्रिया अत्रिया अत्रिया अत्रिया अत्रिया

आदि निरु
इत्येवम
उग्र

চৌহিন্দ্রোক্তকতে সৃষ্টি কবিবক্ লাগি; সিহুয়ক ইষক; স্ত্রিকরি নিদ্রাক জগাইলা; সারি
নিদ্রাক উচ্চিয়া; চৌহিন্দ্রোক্তক; ঝক যজ্ঞ সাম অম্বই নামদিয়া চৌহি বেদকবিনা
কানি উক্তক আত্ম কেহে উনখিই নাপাই বেদক সম্মত এতি মোক উজ্জিতৈঃ; সিমোষ উক্তক
নককত সৃষ্টি; যাওনা সৃষ্টি; এতকে জিতোজনে আশোনা ক; তাইবাক ইচ্ছাক; মে
মানে সন্তুষ্টক আশ্রয় কবিব; মোক মোক উক্তি সিমি. যা; একালমানে মোক গতি
সম্মত সন্তুষ্টক জানিব; গর্হ অর্হিই নকবিব; মোক মোক নোনা আয়া স্ত্রী অর্হিই
আয়নে; সৃষ্টি কবিত্তে আকস্মিক বলা; স্ত্রী সন্তুষ্টক; তি আ

उत्पत्ते निजवाङ्मते मोर्या योयादिभ्युन प्रजापानन इति म्हाइतः क्रिये जाति शंजिनाः धरुविद्या म्हा
धरु टोलको लगते दिना । उत्पत्ते निज ईक इत्ते कृषि वानिजादि इति म्हा वेण्ये जाति शंजिना ॥
उत्पत्ते निजपाद इत्ते इति उति शुक्र सुश्रुत म्हा धर्मो म्हाइते शुद्ध जाति शंजिना ॥ एताते नावायानेः
टाविबन् शुक्र इत्ते पीत कृष्ण टावि विधु म्हाइतिकातेः इत्तने क्रिये वेण्ये शुद्ध उत्पत्त शंजिना । एहिरे उ
टाविबन् नामहेला । आक सुम्हा वाङ्म ईक म्हा अवम्हाते नाममान हेउके इत्तनादि जाति कमे दिन
कृषि म्हाइतिका । एताते अहत्त म्हाइते टाविको उक कवाइ इत्तने म्हाइतिका । अम्हा इत्तने क इत्तिका ॥

ॐ विश्वं तेषां गोत्रं सुश्रुतः । वेदनेति वा । उपनयने वा । वेदपाठि वा । उपधर्मं सक्रियाद्यत्रिं व्याहारकश्चि वा ।
मोक्षे मनदि वा । मोक्षे उक्तं हि वा । मोक्षे श्रद्धि वा । मोक्षे नामश्रुतश्च कश्चि वा । मोक्षे नामने वा । मोक्षकथा
श्रुत्याये श्रुति वा । मोक्ष उक्तं आदिश्चि वा । श्रानिक दायकश्चि वा । एतन्ने श्रवणिले अत्रये मोक्षे आश्रि वा
ऋषियक इतिना ॐ वाजने । तेषां मोक्षे वा । एतेके सुधर्मे प्रकाश्रुतं च श्रवणे श्रानि वा । अत्र्याय
इष्टं पाठं अस्मिन् प्रजाकः । दोषैर्भुजि यत्पाठितं दत्तं यममम हे वा । ईश्वरन वैश्वर्य किं क्व हे वा
वेदनेति वा । उपनयने वा । वेदपाठि वा । महृशी कन्या विशाश्रुः । यजुहानादि कश्चि वा । मोक्षनिज्

२७
५

५

অবনামতকৈ বাসি প্রান কে দিকা :

শুক পিষ্ট সুমি মানিকা : মোকে উক্ত অর্থা নিতান্তে উক্তির চাচিকা : এইকপে আচাৰিনে মোকে আইবা ॥
বৈষ্ণব বোলত : হৈবৈষ্ণব তোকা মোক উক্ত : এতেকে বেদনে ঠিকিবা : জহি কানিত্য বেদক মতে আচাৰিকা :
উপনয়ন লৈয়া বেদ পাঠিকা : ধর্মাধর্মা উক্তিকা : দান শ্রদ্ধাদি আচাৰিকা শুক উক্ত দে ম লৈয়া : মোত নিতে
উক্তিকা : কামন বৈষ্ণব আশ্রিতি পাঠিকা : পিষ্ট মাষ্ট অনাম উক্ত অক হোয়া শিষ্ট ও অর্থা দি পোষ্ট
বর্গ : শুক : মিত বকুজন : অবশ্যে পোষন পানন করিকা । এইমতে অবশ্যে মোকে আইবা ॥
শুক বোলত : হৈষ্ণব তোকা মোক উক্ত : আদেসে মোক শহিব ধাৰিতে : এতেকে তোকা বিশ্বকর্মা মোক

১৬

মনতেধি থাকিবা ৩ গুরুতমাদেশালেয়া মোকওজিবা ৩ বেদনপাটিবা উখনয়ননেবা ৩ সজাতিয় কন্যা
 বিবাহ কৰাইবা ৩ বেদকমতে আচাৰ ষ্টবহাৰ আচাৰিবা । বেদনেৰিবা ৩ প্ৰক্ৰান্তকওধৰ্মশাস্ত্ৰ শ্ৰুতিবা ।
 সাধু মহন্তক আদৰিবা ৩ বৈশ্বকও শ্ৰুতিকৰিবা ৩ মোৰ নাম মন্ত্ৰ জপিবা ৩ গুরুক ইশ্বক মোক ইনি সেবিবা ।
 মোক জনমযাত্ৰা তিপি মহোম্বেৰ কৰিবা ৩ একাদশি সংক্ৰান্তিও মোকওজি বচাই কৰিবা ৩ সকলোকৰ্ম
 মোকপ্ৰণে আচৰিবা ৩ ধৰ্মমানে মোক আজ্ঞামানিকৰিবা । সমস্তোদৰ্থ মোক অৰ্ঘ্যনা কৰি থাইবা ॥
 মোক শ্ৰবন কীৰ্তন ওজিত অতিশ্ৰদ্ধা কৰিবা । এইমতে যদি মন কনিষ্ঠ যকৰি শ্ৰবণৰ্থক থবসে মোক সাইবা ॥

श्री

अनो ईरु कज्जैः अनो भुव कज्जैः अनो वृत्त वाम ईरु कज्जैः अनो किटे अनु अउरु
ऊना हरेः अनो पशु पात्रे इह । अनो दास दासि गत्रु इह इह । अनो गृह इह इह । अनो महासुच
छाया नादि उना वरे । अनो सुद विष्णु अविद्य कान्दन उतम मन्त्रेण इह । याव जीवे मोक
मईरुता मईरुता मि अहंशु निउ गुरु अिष्ट आनि जानिया नउजे मोक नलई नाम । वंशने कथा ।
उवते उवि उ संसार वरु नेउाई जानिवा । आरु आपानाक अजना इहिना पशु हेन देहिवा ।
देहवे संसार वन जानिवा । दिव्य सुअरु पशु मता जानिनि जानिवा । कामः क्रोधः लोभः मोहः

মদ মাসেৰ বাহিৰে মত : অধিকৃত মাতে : আৰু মত মেদ : মতৰ জাণিবা । এতেকে কামাদি চৈটা
কৰুৰে মেদিনিয়া : জীৱক বিষয় জানত : মেলাই নিয়া : বিষয়ত পৰি জীৱে কৃতি হত কৃতা : জ্ঞান
ইই : আশোনাৰ পামৰে : মোত বিম্বম কৃতা : মই উই মোৰ তোৰ কৰি মংগাৰি কই নানা দুষ্কামপাবে ॥
আৰু জানি তোৰা কামাদি মতক লাই নিদি দমি থাকিবা । অৰুই মানকৰিবা : অৰুই নহৰিবা : হৰ
নকৰিবা : অসাম্ব দুষ্ক লোকেৰে : মৰু নকৰিবা । গুৰু দোহ মিত দোহ উতু দোহ বাজ দোহ নকৰিবা । আৰু
মংগাৰি কৰি মনতুৰি মই নাৰায়ন পিতক নাশামৰিবা । ব্ৰহ্মাণ্ডে মংগাৰি কৰি কৰু নি জানিবা । এই মংগাৰ
কৰি মই অকৰু ইয়াৰে বাজ হৈচে : অধিকৃত মাযাৰে অধিক গজানি হৈচে : ব্ৰহ্মাদি দেবতাৰে মাগমা হৈচে

শ্রী ৮

বিদ্যাশাস্ত্রমানে চক্রভেদে : সর্বকর্তৃত্বম এই তিনিগুনে স্থলমিমা : নামিকা জিন্মা বৃক চক্র শ্রেত এই শক্র জ্ঞানেদ্রিবে
 চাক্রনিমিমা : ধর্ম অর্থ কাম মোক্ষ এহি চারি শ্রক স্বার্থে স্বসংহেতে । স্বধা বৃষা মোক মোহ জুবা মৃথু এহি চে
 উম্মায়ে আন্মাভেতে । বৃক চর্ম মাংস কথিব মোদ মজ্জা অস্থি এহি ~~মজ্জা~~ চালজানিবা । অক্ষ দুশ্ম এই দুই ফল
 জীবান্মা সগুণ শক্তি : ময় শব্দমান্মা নিগুণ বাজহঁম শক্তি : হযোশক্তি মগ্নি একষ্টকতে আচো : জীবে গাচব ফল
 মাহ জিহেও জীবে বৃহি অহঁকাবে আর্হুত কথ্য : স্বরূপ ময় ইশ্বরকপামবিন্মা । ময় ঈকুত থাকিযো গাচব ~~শ্রুতি~~
 নগ্মাহে । জিহেও ময় স্বরূপ নিজানন্দ শ্রমে শ্রবতি থাকো । এতকে ময় শ্রুতাদি কর্ম্ম কবিচি তেও মেই কর্ম্ম
 মোক নাবাবে জিহেও মোক ফলবাঝানাই । কবিব নগ্মা কবো আশক্তি শ্রুহানাই : বালকন্যাই ছিডাকবো ॥

জীবে যাতে আত্মানার স্মরণক্রমে সহকরে এতকৈ জীবে কর্মফল স্মরণক্রমে জাগকরে স্মরণমবককো জাই ?
 এতকৈ তোবা আকৈ জানি সমস্তে কর্মক : মোক স্মরণ মানি করিবা : ফলবান্ধান করিবা । ওবে কমে বক্রননকরে ॥
 আবে ওক্তি বনক্রন স্মরণ । শ্রবন : কীর্তন : স্মরণ : শ্রাদ্ধ সেবন : অর্চন : বন্দন : স্মরণ সমুপনিদান : শ্রবণ বিশ্বাস
 স্মরণ : দেহনিবেদন এহিন ববিধ এগবতি ওক্তি বনক্রন জানিবা । শ্রবন : কীর্তন : স্মরণ এই তিনিবিধ সাত্রেমা
 ওক্তি বনক্রন বুজিবা । সবাত বিস্তৃষ্টি স্মরণবোধে স্মরণে শুদ্ধ বহিতে : নিশ্চিনা ওক্তি বনক্রন জানিবা । ইযাকৈ
 অন্তঃস্মরণ ওক্তি বনে । দেহকো আশান্তি এবি কেরনে মোতে মাও বতি করিবে কে বনা ওক্তি বনে । সবামি
 ওক্তি বনে স্মরণ ওক্তি বনে । মহু গাংমা স্মরণ বাযনও মনব একান্ত শ্রিতিকৈ ওক্তি বনি জানিবা ॥

শ্রী ১০

মোতে মননে নেই জীব মোব শুকনাম পাৰে : নিতান্তে আচাৰ কৰি : শুকনামে শুকন
 কীৰ্ত্তন কৰিলে : মোব নাম জাপ্ত কৰিলে : উক্তি বাচি জাই : উক্তা বিমোহ হৰে ।
 আবে আচাৰ কৰে : মনদিয়া অনিবা : অতিদিনে আতমে : নিদ্রাচাৰি সম্যক
 উচ্চ কাণ্ডৰ সলাই : শূৰ্ষ্ম শ্ৰমে আসনতিৰি কসিব । শ্ৰমমে মাশাৰ মনুষ্যদন
 শুকু পদ্যতে : আপোন গুৰু কচিলিব । তাতপাৰে হৃদয়ৰ অষ্ট মন নীলপদ্যতে
 নিজ গুৰু পৰমাণ্মা মোকে চিলিব : দেহ অষ্টৰ কাহিৰে তিতবে গুৰুৰূপে মোকে

श्री ०

कविः अथमेदमि. नत्रुवि भ्राटि उदिद्या. वाहिबक जाइव । मूत्रमोचकवि उरिहाउ मूत्रम
 अथानिया इबिकीउनक विव । श्याके. अत्रमू. ये याने ॥ उत्रमोचे कथिकमव. चेष्टा
 कविः उत्रमोचे लोयाव चेष्टाकवि । उत्रमोचे वेलाइति गु. क. मेवाव चेष्टाकवि ।
 अथमे माथाउ नामोचा वान्निः हाउउ जनपत्र लेया मोचकवि ते दक्षिणदि मो. नेखाथे
 कोने जाइव । मृत्तिका जनपत्र मेया त्रिनिटा मव माविः इबि इबि इबि मोचक. को
 अथमो क. थानदिद्याव । पाठ दिद्या उत्रम प्रलयः वात्रिउ दक्षिण प्रलय वसिया. मोच

२०

देग्मिवः आ० संसाक्ष्यवृत्तन कर्म आचरिदनेः शुक्. मो० अक्रुद्धातेयाः मो०
 आर्माना कविव । अत्र इष्टे शुक्. नासायन उग्ननाम वामुद्देर लोविन्दः उग्रुत्थे
 मरे धर्मक जानो उग्रोपि आहाते मोरुम्पु हृष्टि नात् । अधर्माको जानो उग्रोपि
 आहात् निहृष्टि नात्ः लकविव लगो कर्मके आचकोः एतेके अह्वमि ईश्वर शुक्. ये
 आमाव हृदये प्राकियाः डिबोनोवा आके ईनिबोः डिकमा कवाका अइकमा के क्वि
 बो । एतेके शुक्. मो० आर्माना कवियाः विभ्रुपत्रि हेनजानि शुग्मिविके नमस्कार

कविः । नामातिव सूर्यः चक्रजलमग्निं सोऽप्यहं कश्चिद्वैः शक्तिं कश्चिद्वैः ।
पाठे हनकायुः चपेयामनि इयादे शुद्धिः । निरुद्धे एकवारमादिनेयः । शुद्धे त्रिनिवारः ।
मादिनेया क्रान्तकविः । पाठे शुद्धे अग्निं अथवा जलस्य अग्निं पौरोयाः । आह क्रान्तमग्निं
पौरोया उवाच उवाच मादि अग्निः । पाठे वामहाते दशवारमादिदिना क्रान्तकविः । उवाच
शुद्धिं चैवारमादिदिनाः । शुद्धे हाते सातवारमादिदिना क्रान्तकविः । पाठे नग्नेमोधन
कवि त्रिनिवारमादिनेयाः । वामहाते त्रिनिवारः । शुद्धे त्रिनिवारमादिदिना क्रान्त

नामा कर्मनाकाङ्क्षे इति केशवशास्त्रे वः इति मानेन शक्या कर्तव्यं ना

श्री १

कवि मोनने जनेदि प्रथमो धन कवि । नमो अशुभी काम्भृदि एतै इति उच्यते जल
सर्गा इव । दिवा सूर्याव, वासि उ च्छुके चाइ नमस्कृतं कवि माने उ वि कवि मरे वाइ से
उतरे अचिहेनो इयाके सोचाचा वदोने ॥ आठ नमो नायाय न इति आन कवि
को उच्यते पिकिः नमो के वाव इति केशव मेना रेव । आठ उचिह्यते अग्र जगानि
नमो अनंत इति आमन पादि वसिद । आठ उचिह्यते अग्रि कृष्णिकाः अग्र वा गङ्गा कृष्णिका
अग्र वा शुक्ल धूम्र धूना इयाके उचिह्यते कवि इति नैव उच्यते अना । कपोले केशव

कनूत अरु षोडशः नात्रित नादायनः छदयत माधवः दक्षिण कोष्म गोविन्दः वाम कोष्मे

प्रतिक्रम

सप्तमः शिबे दिष्टुः कनूत मधुसदनः क्रमात्का दक्षिणैकेमाः षट्षितु अर्धनात्रः दक्षिण वाम मू

वाम्रद्वेवः वाम्र वाङ्गु ^{द्वेव} द्वालोदरु एकेकमे वाङ्गनात्मे तिनक नालेने देह शुक्रलोदाव योऽथ

नहे अरु उाप्रमम अरु विः तिनक नालेया डि डि रमा कर्म कवेः ताक एककोफल न्प्रति विहन

डानिया अरु रूपान्ने फोटे नहेने अशुचिवस्तु देग्याले श्राननात्मे ॥ जाते श्रानमन निरामि

शुक्रसेदाक विव । किं निका विव ताक मना । शुक्रये ईश्रमा शुक्रये विष्टुः शुक्रये महेश्वरः

सकृदिद्याः तामाव नाम मोक्षप्रदातु आत्मोक्तः ॥ साते साते साते काय वाच माने शक्य
चवनतु सवननेलोः सवन सवन सवनहविः सवननेलो हात्रेहनधविः सवननेलो
महत्तु हेवा साक्तिः ॥ अत्रयचवने ऐर्क वाग्नि । जिवा कर्म कवितोः जिवा कर्म कविवो
जिवा कर्म कविव नागिठोः ॥ हेतु आदि धवि तामाव चवनतु समस्तके समर्पितो ॥
इवाव जपो कवा इवाव ईकाव कवाः ॥ एकेके नितात्रे कविवः आकेष्टकसेवा बोने ॥
आचेउक्ति कविव किमते कविव उाक मना । अथमे युनतु नमी त्रिनि अथजनि नमो श्रीरु

ধ্যাননামমহৎ এই দুই নিম্নমিত্তে : মোকদিয়া মোকদিয়া মোকদিয়া মোকদিয়া মোকদিয়া মোকদিয়া মোকদিয়া মোকদিয়া : নমো নমো নমো
 মোকদিয়া মোকদিয়া মোকদিয়া : মোকদিয়া মোকদিয়া মোকদিয়া মোকদিয়া মোকদিয়া মোকদিয়া মোকদিয়া মোকদিয়া : মোকদিয়া
 নিলাচক্রি মোকদিয়া : জয়দ্রি মোকদিয়া মোকদিয়া মোকদিয়া মোকদিয়া মোকদিয়া মোকদিয়া মোকদিয়া মোকদিয়া : মোকদিয়া
 মুক্তি পাই মোকদিয়া : কিম্বো মুক্তি পাই মোকদিয়া : মোকদিয়া মোকদিয়া : কেবল মোকদিয়া
 মোকদিয়া মোকদিয়া : মোকদিয়া মোকদিয়া : মোকদিয়া মোকদিয়া : মোকদিয়া মোকদিয়া : মোকদিয়া
 মোকদিয়া : মোকদিয়া মোকদিয়া : মোকদিয়া মোকদিয়া : মোকদিয়া মোকদিয়া : মোকদিয়া মোকদিয়া :

১২

ॐ ॥ हे हविर्मोकः हवाचा हूनिः न कविवा अविहाव । उमिबिनेमहा अतिउपावन
कोनादेव आठेमाव ॥ अतिउपावन नामनावायन अमिह नामसुजने । महेमहापाणि सबने
अमिनो वाग्मिणे निजठवने ॥ नामाह्वरुदेवः पाणिहूनि केवः मोकमोव नोकोनय ।
अतिउपावन जानियातोमातः आअनितो नोदिकय ॥ काहिवे त्रितवेः उमिहविधुवः
आठाहातेतनुकणेः दियोव सुमतिः उमिबिनेमहाति नाहिके केनो सुकणे ॥ हविहवि
रुव नामागवः कविणे हवा आमाव । अियुममान्नाः साग्याइष्टे सुवः मानिया

শ্রী ১৪

মালাতোমাক ॥ অশোক শাস্ত্রঃ দেবকীনন্দন পুত্রি যোমনকাম ॥ তরুতরুশক্তিঃ সদাই
 ব্রহ্মচোকঃ শ্রুমেতুকাশ্রনাম ॥ কোটিকোটিকোঃ অশাশাশনিতোঃ কবো আমিহু বাসায়
 ব্রহ্মচোকঃ দাসাহেনমানিঃ কেমিযোক জগাময় ॥ গৃহশ্রুতকোঃ পশিখাচোনামঃ
 কছাশ্রি মোককানঃ অশ্রিবিবায়ঃ গোবিন্দবোননেঃ চাবিজাডুক ইতোপ্রো
 ব্রহ্মচোকঃ নবালো গোবিন্দঃ চিত্তা মোক মোকশাস ॥ কবাপ্রহুদয়াঃ জনোজানো
 ইকোঃ তোমা বদা সখোদাস ॥ অহিকো শ্রুতিশাসনাকবিঃ দ্রুতবতেপা বি মোক

नमस्तु कविभ्यः यमाननिष्ठ उक्तिप्रोचिनेः अथग्ये महे ताक संसाक उक्तादि विकल्पकनियो
॥ अत्रुत्तु कथासु संतनेषु मोक्षउक्तुषु संतननाहि जागनिवा । दिमोक्षउक्तुषु अगका कचिप्रः
ताक महे सिधे संहाक कथो । जो मनुष्य धन सम्पत्ति कथि नानान द्रव्यदिधियोः प्राक्
जानि तोरा उक्तु मनुष्य अनिष्टे कदाचितो नाठकिवा ॥ इति उक्तिज्ञानसाधे द्वितीयाध्यायः ॥
अत्रुनाथयाने विनिष्ठ । पाठ मोक्षउक्तिप्रोचिना अतिम अथाजति सुक उक्तुक अंधिप्रं
जोऊनकविभ्यः । अतिमादिक रसुधि जोऊन कविने माह्यगोमान पाठके भाईः एतेके

श्री २५

कदं चिंतो माह सिद्धं सुक उक्तं आसितकः न चाने मेया ज्ञान न कश्चि व । आते ज्ञान व
 निदिग्ना । अथमे उदिहा उ सुगमागमानि अनुमाना नोया अनुर्धनं क देमि इय कश्चि
 अनाम कश्चि व । आते सुग उ ज्ञान दिया एक न प्रय ज्ञान वरि अनुध पात्र ह ज्ञानात्स दश्चि ना व
 अथाह म उ न दिवः उ न सी जने अनुध ज्ञान आ लिक वि ईश्वर मो क उ चरि या दिव । अथ उ न व
 ना वा य न मुनि तामा क चने जि ज्ञान व अनुध ज्ञान सामा य मिना र्थे चः आते अथ च च न उ
 अर्था क कानो चः आत्माना क उ र्थ आत्मानि अनुध्या मि क से अं र्थ कश्चि वाः अथ ई नि मने ईश्वर क